

2024.12.25. Karácsony első nap

Köszöntés: Ján1,14a Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét

Olvasmány: Mt2,1-12 1 Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idején, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, 2 és ezt kérdezték: Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt. 3 Amikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet. 4 Összehívott minden főpapot és a nép írástudóit, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak. 5 Azok ezt mondták neki: A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta: 6 „Te pedig, Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legkisebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legeltetni fogja népemet, Izráelt.”

7 Ekkor Heródes titokban hívatta a bölcseket, és gondosan kikérdezte őket, hogy mikor jelent meg a csillag, 8 majd elküldte őket Betlehembe, és ezt mondta: Menjete el, és kérdezősködjete a gyermek felől; mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és imádjam őt!

9 Miután meghallgatták a királyt, elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak napkeleten, előttük ment mindaddig, amíg odaérve meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt.

10 Amikor ezt látták, igen nagy volt az örömük. 11 Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. 12 Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.

Alapige: Ján1,1-16 Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és az Ige Isten volt.

1Móz 1,1; 1Jn 1,1 2 Ő kezdetben Istennél volt. 3 Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött. Kol 1,16-17; Zsid 1,2 4 Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. Zsolt 36,10; Jn 5,26; 11,25; 1Jn 5,11 5 A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be.

6 Megjelent egy ember, akit Isten küldött, akinek a neve János. 7 Ő tanúként jött, hogy bizonyosságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. 8 Nem ő volt a világosság, de bizonyosságot kellett tennie a világosságról.

9 Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba.

10 A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: 11 a saját világába jött, de az övéi nem fogadták be őt. 12 Akik pedig befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazoknak, akik hisznek az ő nevében, Róm 8,14-16; 1Jn 3,1 13 akik nem vérből, sem a test, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születtek. Jn 3,5-6; 1Pt 1,23

14 Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal. 1Tim 3,16; Gal 4,4; Mt 17,2

15 János bizonyosságot tett róla, és azt hirdette: Ő volt az, akiről megmondtam: Aki utánam jön, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én. 16 Mi pedig valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre.

A mostani igeszakaszunk egy kezdetről beszél de egy sokkal korábbiról, mint az első karácsony. János evangélista ugyanis az idők kezdete óta létező Igéről beszél. A Logoszról, amelyet keresztyén olvasatban Isten Igéjeként fogunk fel. Ami az alapját jelentette mindennek.

Hiszen a teremtés történetében arról olvasunk, hogy Isten a szavával alkot meg mindent. S János evangélista arról ír, hogy Jézus Krisztus, aki az Atyával egységben van, már a kezdetektől fogva ott van. A teremtésnél is.

Jánosnál érdekes módon nincs karácsonyi történet, mert az ő evangéliuma későbbi, s az ő olvasóinak más kezdetet szánt, mint a karácsonyi történet. Nem úgy, mint Máté vagy Lukács.

De hát pont ettől szép az evangéliumok különbözősége, s maga a keresztyénség és a reformátusság sokszínű különbözősége is.

De mégis, nekünk is vannak közös pontok és kezdetek. Mint ahogyan személyesek is.

Talán emlékszünk még az első karácsonyunkra, vagy az első olyan Istentiszteletre, ahol megmarad valami, amikor úgy mentünk el onnan, hogy többek lettünk, hogy megértettünk valamit, amikor a szívünkbe íródott egy-egy üzenet.

Amikor úgy elindultunk a keresztyénség útján. A személyes kezdetünk.

Vagy egy olyan kezdet, ami meghatározta és talán meghatározza mai napig is az életünket.

Én hiszem, hogy nemcsak személyes kezdetünk van, hanem közös is. Olyan, amibe mindannyian bekapaszkodhatunk, s bele helyezkedhetünk.

S a mostani szakaszban több ilyen mondat is van, ami szinte kínálja magát, hogy ragadjuk meg, fogódzkodjunk bele. Az egyiket már ki is emeltem korábban a kezdet kapcsán, de itt egy másik is: Az Ige világosság, ami világít a sötétségben. Ami irányt ad, fényt ad, hogy tudjunk haladni az utunkon, hogy lássunk, hogy ne essünk folyton el, vagy ha mégis elesünk akkor fel tudjunk ismét kelni és megindulni. Olyan világosság, amely minket is átvilágíthat, talán még jobban is mint a röntgen, meg az MRI vagy a CT. A lelkünkig lelátó s világító fény. Ami aztán meg is újíthat. Hogyha hagyjuk, s akarjuk.

S aztán a nagy karácsonyi üzenet az az, hogy ez az Ige közöttünk lakott és lakik a Lélek által most is. S általa kapunk kegyelmet.

S beszélünk az kezdetekről, s a nagy közös kezdetről és a személyesről is.

S ez a Krisztusban adott kegyelem talán egy ilyen személyes és közös kezdet is lehet mindannyiunknak.

Hogy elkezdődjön, vagy folytatódjon az életünkben amire szükségünk van. Akár egy megújulás, akár egy elengedés, akár az elfogadás, a fény meglátása, amely vezet.

Valami ilyesmire utal, hogy Isten gyermekei lehetünk, hogy ilyen úton járhatunk amikor beengedjük Istent az életünkbe. S ez lehet egy kezdet, és sokunk életében inkább folytatás.

Sokszor mondjuk egymásnak, hogy áldott ünnepet kívánunk. Én is így teszek most. Isten kegyelmével a közös és személyes kezdetek és folytatások áldásának fényével jelzett áldott ünnepet. Ámen.

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd László